

РЕШЕНИЕ

№ 583

гр. София, 03.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10974** по описа за **2020** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63, ал.1

ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от [фирма], [населено място], депозирана от адв. М. В. от САК, срещу Решение №20207467/25.09.2020 г., постановено по АНД №7738/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 94 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №Р-10-228/19.05.2020 г., издадено от Зам.-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на дружеството са наложени десет имуществени санкции, всяка в размер на по 5000,00 /пет хиляди/ лева за извършени десет нарушения на чл. 77, ал. 2 ЗПФИ, вр. чл.1 ал.2 от Наредба № 7 от 05.11.2003г. за изискванията, на които трябва да отговарят физическите лица, които по договор непосредствено извършват сделки с финансови инструменти и инвестиционни консултации /Наредба № 7/.

Касаторът счита въззивното решение за неправилно, като постановено в нарушение на закона и на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Счита, че същото не е обосновано и е постановено в противоречие доказателствата, фактите и обстоятелствата по делото. Изложени са подробни съображения във връзка с твърденията. Иска се отмяна на решението и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление. Претендира присъждането на

разноски по приложен списък.

Ответникът по касация – КФН, чрез процесуалния си представител юрисконсулт А. Г. в с.з. и в представени писмени бележки от юрисконсулт Б. Г. оспорва касационната жалба с доводи за нейната неоснователност. Претендира присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СПП дава заключение, че жалбата е основателна. Счита, че обжалваното решение е постановено в противоречие със закона и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което следва да бъде отменено.

В настоящото производство за установяване на касационните основания от касатора са представени доказателства за оспорване на Решение №404-ИП/11.06.2020 г. на КФН, с което е отнет лиценз на дружеството, пред АССО.

Административен съд София - град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било НП № №Р-10-228/19.05.2020 г., издадено от Зам.-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на дружеството на основание чл.290, ал.9, т.2, предл. първо ЗПФИ са наложени десет имуществени санкции, всяка в размер на по 5000,00 /пет хиляди/ лева за извършени десет нарушения на чл. 77, ал. 2 ЗПФИ, вр. чл.1 ал.2 от Наредба № 7 от 05.11.2003г. за изискванията, на които трябва да отговарят физическите лица, които по договор непосредствено извършват сделки с финансови инструменти и инвестиционни консултации /Наредба № 7/ за това, че за времето от 04.04.2019 г. до 02.09.2019 г. в качеството си на инвестиционен посредник е предоставило инвестиционни услуги по чл.6, ал.2, т.2 ЗПФИ, като е изпълнило десет описани клиентски нареждания, без към датата на предоставяне на инвестиционните услуги да има сключен договор с брокер. Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства СРС е приел за установено от фактическа страна, че към 2019 г. инвестиционният посредник [фирма], [населено място] е притежавал издаден с Решение № 1136-ИП от 06.12.2018 г. на КФН лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник чрез предоставяне на инвестиционни услуги и дейности по чл.6, ал.2, т.1, 2, 4, 5 и 7 ЗПФИ, сред които и приемане и предаване на нареждания във връзка с един или повече финансови инструменти (чл.6, ал.2, т.1 ЗПФИ) и изпълнение на нареждания за сметка на клиент (чл.6, ал.2, т.2 ЗПФИ) и на допълнителните услуги по чл.6, ал.3, т.1 - 5 и т.7 ЗПФИ. Дружеството е било вписано във водения от КФН регистър на инвестиционните посредници с регистрационен номер 03-273.

На 03.12.2018 г. между дружеството жалбоподател, в качеството на работодател и Т. Д., служител, бил сключен трудов договор № 1, по силата на който тя следвало да изпълнява във [фирма] длъжността "експерт, инвестироски контрол", с вътрешно наименование "Ръководител, вътрешен контрол", с характер на работата съгласно длъжностната характеристика за заеманата длъжност. Междувременно, считано от 23.05.2019 г. Д. била вписана и като управител на дружеството. По силата на

споразумение за прекратяване на трудов договор №1/03.12.2018 г. трудовият договор, сключен между [фирма] и Т. Д. бил прекратен, считано от 02.09.2019 г. На 30.08.2019 г. между [фирма], работодател, и Т. Д., служител, бил сключен трудов договор № 7, по силата на който тя приемала да изпълнява длъжността "Брокер, ценни книжа" със задължения съгласно длъжностната характеристика за заеманата длъжност. Съгласно договореното Д. следвало да постъпи на работа и да започне изпълнение на задълженията си, считано от 02.09.2019г. За сключения трудов договор било подадено уведомление по чл.62, ал.5 КТ пред НАП. С писмо вх. №РГ-03-273-29/04.09.2019 г. инвестиционният посредник изпратил уведомление до КФН по чл.85, ал.1 от Наредба №38 за изискванията към дейността на инвестиционните посредници за сключения договор за брокерска дейност с Т. Д. и последната била вписана по индивидуалната партия на дружеството в Е.. Т. Д. притежавала сертификат за придобито право за извършване на дейност като брокер на ценни книжа, считано от 06.06.2005 г. с номер 312-Б. СРС приел за установено, че преди 04.09.2019 г. в КФН не е постъпвало предходно уведомление от ИП [фирма] за сключен договор с брокер и такъв не е бил вписан по индивидуалната партия на дружеството.

На 14.02.2019 г. между инвестиционния посредник [фирма] и лицензираната швейцарска кредитна институция "С. Б." СА бил сключен договор за разкриване на сметка. Между дружеството и турският инвестиционен посредник [фирма] били сключени договор за доставка на цени във връзка със сделки за договор за разлика и договор за платежна сметка и текущи инструкции. Двете дружества - "С. Б." СА и [фирма], действали като доставчици на ликвидност във връзка с предлаганата от посредника търговия с договори за разлика чрез онлайн платформа, като доколкото ИП не извършвал дейност за собствена сметка, цитираните два доставчика на ликвидност действали като място за изпълнение и насрещна страна по отношение на сключваните от клиентите на [фирма] сделки с договори за разлика /ДЗР/.

В процеса на дейността си за периода от 04.04.2019г. до 17.09.2019 г. инвестиционният посредник [фирма] изпълнил общо 7019 клиентски нареждания, които били вписани в регистъра на сделките, в това число описаните в НП десет нареждания. СРС приел, че всички нареждания били изпълнени чрез софтуерния продукт за онлайн търговия "М. Trader 4", като посредникът решавал предварително към кои доставчици на ликвидност да насочи позициите на клиента в зависимост от качеството на ценообразуването.

При извършената на дружеството тематична проверка, разпоредена със Заповед №З-316/16.09.2019 г. на Заместник - председател на КФН е прието, че дружеството е предоставило инвестиционни услуги по чл.6, ал.2, т.2 ЗПФИ, като е изпълнило посочените клиентски нареждания, без към датата на предоставяне на инвестиционните услуги, да има сключен договор с брокер. Прието е, че с изпълнението на всяко клиентско нареждане дружеството е нарушило разпоредбата на чл.77, ал.2 ЗПФИ, вр. чл.1, ал. 2 от Наредба № 7, поради което на 18.12.2019 г. е съставен АУАН №Р-06-1219/18.12.2019 г., с който е повдигнато административнонаказателно обвинение за десет нарушения на чл.77, ал.2 ЗПФИ, вр. чл.1, ал.2 от Наредба №7. В срока по чл.44, ал.1 ЗАНН срещу съставения АУАН постъпили възражения, в които се излагали съображения, че дружеството не е осъществило нарушенията, за които е санкционирано, алтернативно - че се касае за маловажни административни нарушения. След преценка, че направените възражения

не са основателни, Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", издал процесното НП № Р-10-228/19.05.2020 г.

Въззивният съд е приел за установено също, че в хода на извършената тематична проверка са установени още нарушения, за които са съставени АУАН, като по отношение на 11 акта за установяване на нарушение били издадени резолюции за прекратяване на основание чл. 28 ЗАНН, а по отношение на останалите били издадени НП.

Установено е също, че с решение по протокол №44/28.05.2020г. на КФН било образувано производство за отнемане на издадения на [фирма] лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник. С Решение № 404-ИП/11.06.2020 г. на Председателя на КФН бил отнет издадения с Решение № 1136-ИП/06.12.2018 г. на КФН лиценз на [фирма] за извършване на дейност като инвестиционен посредник. От представените в настоящото производство доказателства се установява, че решението за отнемане на лиценза е оспорено по съдебен ред.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел от правна страна, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на дружеството. АУАН и НП са издадени от административни органи, разполагащи с материална и териториална компетентност съгласно чл.295, ал.1 ЗПФИ при спазване на предвидените в чл.34 ЗАНН давностни срокове. Регистъра на нарежданията на клиентите, регистъра на сключените сделки, както и копия от трудовите договори, сключени от инвестиционния посредник, са представени на проверяващите на 18.09.2019 г., като АУАН е съставен точно три месеца след тази дата - на 18.12.2019 г. Наказателното постановление е издадено преди изтичане на шестмесечният срок по чл. 34 ал. 3 ЗАНН - на 19.05.2020 г. Според СРС при съставяне на АУАН са спазени и изискванията на чл.40 и чл.43 ЗАНН - актът е съставен в присъствието на двама свидетели, които са присъствали при установяване на нарушението, доколкото са част от състава на проверяващия екип, определен със Заповед № №-316/16.09.2019 г. на заместник - председателя на КФН. Актът за установяване на нарушението е съставен и в присъствието на управителите на дружеството, предявен им е за запознаване, подписан е от съставителя, свидетелите и законните представители на жалбоподателя. АУАН и НП имат предвиденото съответно в чл.42 ЗАНН и чл.57, ал. 1 ЗАНН съдържание, като и в двата документа при пълна идентичност се съдържа описание на всички десет нарушения, с посочване на всички съставомерни признаци от състава им, на обстоятелствата по извършването им, в това число и дата и място на извършването им, както и посочване на нарушените законови разпоредби. Въззивният съд е обсъдил и е приел за неоснователни възраженията, че наказващият орган е нарушил разпоредбата на чл.52, ал.4 ЗАНН, тъй като в обжалваното НП доводите на жалбоподателя, изложени в депозираните срещу АУАН възражения, са получили мотивиран и обоснован отговор.

СРС е счел, че обжалваното НП е издадено и при правилно приложение на материалния закон. Мотивирал се е с нарушената разпоредба на чл.77, ал.2 ЗПФИ /ред. ДВ брой 83 от 22.10.2019 г./, която въвежда императивното изискване изпълнението на нареждания за сметка на клиенти /инвестиционна услуга по см. на чл.6, ал.2, т.2 ЗПФИ/ да се предоставят само чрез брокери на финансови инструменти и с разпоредбата на чл.1, ал.2 от Наредба №7/05.11.2003 г., която дефинира брокера

като физическо лице, което по договор с инвестиционен посредник непосредствено сключва сделки с финансови инструменти за собствена сметка на инвестиционния посредник или за сметка на негови клиенти на регулиран пазар или извън него. В хода на процеса е установено, че в периода на извършване на нарушението в дружеството не е имало лице, назначено на длъжност "брокер, ценни книжа" в инвестиционния посредник. Същевременно от дневника на сключените сделки е установено, че в инкриминирания период дружеството е изпълнявало клиентски нареждания, сред които и посочените в НП десет, като не е изпълнило изискването предоставянето на финансовата услуга да се извършва единствено чрез брокер на финансови инструменти, тъй като лице, назначено на такава длъжност, не е имало в инвестиционния посредник.

СРС е разгледал възраженията на дружеството досежно осъществяваната от Д. дейност, като мотивирано е приел същите от една страна за неоснователни и от друга - за противоречиви. Приел е, че разпоредбата на чл.1, ал.2 от Наредба № 7 предвижда, че сключването на сделки с финансови инструменти следва да е естество на извършваната от брокера дейност при инвестиционния посредник. Същевременно не е достатъчно лицето единствено да притежава сертификат за извършване на дейност като брокер, но и да извършва сделки с финансови инструменти именно по силата на договор, сключен с инвестиционния посредник. Горното изискване не е установено самоцелно. Изискванията, на които следва да отговарят физическите лица, които по договор извършват сделки с финансови инструменти са предвидени в чл.3 от Наредба № 7, като контролният орган следва да извършва проверка на изпълнението им именно по отношение на лицата, назначени на длъжност "брокер", а не по отношение на всяко лице в трудово правоотношение с дружеството. На следващо място от длъжностната характеристика за длъжността "ръководител отдел "вътрешен контрол", заемана от Д. до 01.09.2019 г., СРС е счел, че произтичащите от длъжността задължения не са свързани с предоставянето на инвестиционни услуги и изпълнението на клиентски нареждания. Вместо това са й вменени задължения, свързани с проверка веднъж в рамките на месеца на сключени договори, включително и по отношение на тяхното съответствие със ЗПФИ, и други задължения, свързани с осъществяване на контрол. Видно от длъжностната характеристика за заеманата от Д. до 01.09.2019г. длъжност, на същата не са били вменени задължения, свързани с приемане и предаване за изпълнение на клиентски нареждания и сключване на сделки с финансови инструменти /които пък са основна част от задълженията за длъжността "брокер, ценни книжа", каквато длъжност Д. е заела от 02.09.2019 г./.

Предвид това и като е приел, че дружеството е предоставило инвестиционни услуги по чл.6, ал.2, т.2 ЗПФИ, изпълнявайки описаните клиентски нареждания, без да има сключен договор с брокер, с изпълнението на всяко нареждане то е нарушило разпоредбата на чл.77, ал.2 ЗПФИ, вр. чл.1 ал.2 от Наредба №7. Датата на всяко от нарушенията е правилно определена в АУАН и НП и е датата на изпълнение на всяко от нарежданията.

СРС е разгледал въпроса за вината и е приел, че доколкото е санкционирано юридическо лице, то се касае за безвиновна отговорност, поради което и субективната съставомерност на нарушението не следва да бъде изследвана. Приел е, че наказващият орган правилно е определил и приложил санкционната разпоредба. Съгласно чл.290, ал.9, т.2, вр. ал.1, т.4 ЗПФИ за първо нарушение по чл.77 ЗПФИ, извършено от юридическо лице, се предвижда налагане на имуществена санкция в

размер от 5000 до 10 000 лева. В случая наказващият орган е определил и наложил санкциите в минималния, предвиден в санкционната разпоредба, размер, като по аргумент от чл. 27 ал. 5 ЗАНН не е допустимо налагане на имуществена санкция в по-нисък размер. Същевременно наказващият орган стриктно е спазил разпоредбата на чл. 18 ЗАНН, като за всяко нарушение е наложил отделна имуществена санкция.

Въззивният съд се е произнесъл по направените от дружеството жалбоподател възражения, като мотивирано е приел същите за неоснователни. Относно твърдението за наличие на по-благоприятен закон, който има за последица отпадане на административнонаказателната отговорност на дружеството – жалбоподател СРС е изложил мотиви, че със ЗИДЗПФИ, обн. ДВ, брой 64 от 18.07.2020 г., е допълнена разпоредбата на чл.77, ал.2 ЗПФИ, като е предвидено изключение от изискването услугите и дейностите по чл.6, ал.2, т 2 и т.3 ЗПФИ да се предоставят само чрез брокери на финансови инструменти тогава, когато услугите се предоставят чрез електронна платформа за търговия, работеща в автоматичен режим при предаване или изпълнение на нареждането. От писмените доказателства е приел за установено, че инвестиционен посредник [фирма] е осъществявал дейността си чрез електронната платформа M. Trader 4, където всеки от клиентите има свой индивидуален профил. Приел е за установено обаче и че не е налице изискуемият автоматичен режим при предаване или изпълнение на клиентското нареждане, тъй като, видно от обяснителната записка към т. 8 от Констативен протокол №Р-04-138/02.10.2019 г., инвестиционният посредник решава предварително към кои доставчици на ликвидност да насочи позициите на клиента според качеството на ценообразуването. Т.е. не е налице автоматизъм при предаване на нарежданията, а оценъчен процес, извършван от посредника. Затова е счел, че дейността на жалбоподателя не попада в обхвата на изключението по чл.77, ал.2 ЗПФИ в актуалната ѝ редакция и не е налице по-благоприятен закон по смисъла на чл.3, ал.2 ЗПФИ. СРС е разгледал и счел за неоснователно и направеното с жалбата възражение за наличието на маловажен случай на административно нарушение и приложимост на разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Приел е, че не са налице основания да се счете, че извършените административни нарушения се характеризират с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид. На първо място единствено липсата на данни за предходни нарушения на ЗПФИ, за които дружеството да е санкционирано, не е достатъчно основание за приложимостта на разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Законът не прогласява за маловажни всички първи нарушения, а изисква конкретна преценка на обстоятелствата по чл.93, т.9 ЗАНН за всеки отделен случай. Ирелевантни се явяват доводите за липсата на настъпили вредни последици от извършените административни нарушения и липса на постъпили жалби от клиенти, тъй като санкционираните нарушения са формални по своя характер, настъпването на вредоносен резултат не е елемент от състава им и липсата на такъв не следва да се отчита като смекчаващо отговорността обстоятелство. ЗПФИ поставя изискването предоставянето на инвестиционни услуги да се извършва от брокер, като по отношение на лицата, извършващи дейност като брокер са поставени множество изисквания /чл. 3 от Наредба № 7/, като включително е

предвидено и те да полагат изпит пред КФН. Горните изисквания са нормативно предвидени в защита интересите на клиентите на инвестиционните посредници. СРС е приел, че в случая като е нарушило изискването нарежданията да се изпълнят от брокер на финансови инструменти, дружеството-жалбоподател е застрашило интересите на своите клиенти, което е достатъчно основание да се ангажира административнонаказателната му отговорност. Приложимост на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН не може да бъде обсъждана и доколкото се касае за десет идентични нарушения, като следва да се посочи, че реално извършените от посредника сделки в периода от 04.04.2019 г. до 01.09.2019 г. са много повече - 3 128, видно от дневник на извършените сделки, като административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана за десетте сделки с най-голяма пазарна стойност.

За неоснователни са приети и възраженията на въззивника, че така наложените имуществени санкции не са от естество да осигурят постигане на целите по чл.12 ЗАНН. Според СРС броят на извършените административни нарушения, както и изводът за системни и груби нарушения на ЗПФИ и актовете по прилагането му от страна на посредника, наложили отнемане на лиценза му, не могат да са аргумент за неналагане на имуществени санкции за извършени административни нарушения.

При тези мотиви СРС е потвърдил обжалваното НП.

Така постановеното решение на СРС е правилно, а наведените с касационната жалба доводи са неоснователни.

При постановяване на решението въззивният съд е извършил цялостна проверка на обжалваното пред него НП. Събрал е допустимите и относими към спора доказателства, подробно е обсъдил доводите на страните. В мотивите на решението е направено подробно изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи, които изцяло се споделят от настоящата инстанция. СРС правилно е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че при установената фактическата обстановка са налице извършени десет административни нарушения от страна на настоящия касатор.

Неоснователно е твърдението в касационната жалба, че СРС е аргументирал правните си изводи с издадени от КФН административни актове, които не са влезли в сила, както и с други издадени срещу дружеството НП, в каквато връзка са представени доказателства и е поискано събирането на други такива. Видно от мотивите на обжалваното решение въззивният съд е приел за установено, че след издаване на процесното НП е последвало издаване на Решение №404/11.06.2020 г., с което е отнет лиценза на дружеството, но това решение не е обосновоало и не би могло да обоснове изводите му за законосъобразност на НП, доколкото е издадено след издаване на последното. Що се касае до другите издадени срещу дружеството НП, настоящият съдебен състав приема, че нито АНО, нито СРС е следвало да събира доказателства дали същите са влезли в сила или са обжалвани. Това е така, тъй като нарушенията по другите НП не са посочени като предпоставка за издаване на процесното. Следователно, като не е събрал доказателства за

съдебното оспорване на Решение №404/11.06.2020 г. и за другите издадени НП въззивният съд не е допуснал нарушение на процесуалните правила, което да е довело до необоснованост на решението му.

Неоснователно е твърдението, че СРС не е отчетел, че АУАН е съставен след изтичане на тримисечния срок по чл.34 ЗАНН, основано на твърдението, че този срок е започнал да тече от датата, на която в КФН е постъпило уведомление №РГ-03273-29/04.09.2019 г. за сключения договор за брокерска дейност с Т. Д. и последната била вписана по индивидуалната партия на дружеството в Е.. Правилно в тази връзка е приел СРС, че срокът по чл.34 ЗАНН е започнал да тече от 18.09.2019 г., т.е. от датата на издаване на констативния протокол от извършената проверката. Това е така, тъй като именно от тази дата са станали известни и нарушението и нарушителя и от тогава започва да тече срокът за съставяне на АУАН. Следователно правилно е прието, че при съставяне на АУАН на 18.12.2019 г. е спазен срокът по чл.34 ЗАНН.

Относно твърдението на касатора, че СРС не е отчетел допуснато в АНП съществено процесуално нарушение по чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН, доколкото е непълна правната квалификация на санкционната норма, настоящият съдебен състав приема, че в действителност пълната правна квалификация на санкционната норма следва да е чл.290, ал.9, т.2, вр. ал.1, т.4 ЗПФИ. Посочването обаче само на чл.290, ал.9, т. 2 ЗПФИ не е съществено процесуално нарушение, тъй като недопускането му не би довело до друг резултат. Не е нарушено и правото на защита на санкционирания субект, тъй като в посочената разпоредба е записано, че предвидената в нея имуществена санкция се налага за нарушения на ал.1, т.4 и т.5. От словесното описание на нарушението и дадената му правилна правна квалификация дружеството е разбрало за какви нарушения е санкционирано, следователно е могло адекватно да организира защитата си.

По отношение на възраженията, че СРС погрешно се извел изводи за установеност на извършените нарушения на чл.77, ал.2 ЗПФИ, както и че неправилно е приел, че не е налице по-благоприятен закон, настоящият съдебен състав изцяло споделя фактическите и правни изводи на въззивния съд, поради което не счита за нужно да ги преповтаря. Правилно и обосновано СРС е преценил, че в случая не са налице предпоставки за приложение на чл.28 ЗАНН.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и във връзка с разпоредбата чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 т 29.11.2019 г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева, съгласно чл.78, ал.8 ГПК, приложим съгласно чл.144 АПК, вр. чл.37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ .

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1,

изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20207467/25.09.2020 г., постановено по АНД №7738/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 94 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №Р-10-228/19.05.2020 г., издадено от Зам.-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място] да заплати на Комисия за финансов надзор, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.